

&

NR 2 2023

ARMAN:
UTANFÖR
MEN FRI

TEMA:
INNANFÖR
& UTANFÖR

JOHANNEBERGS FÖRSAMLINGSBLAD

Människor som är olika mig

När jag tänker på innanförskap tänker jag på gemenskap och när jag tänker på gemenskap tänker jag direkt på de månader då jag bott i Tanzania. Konstigt egentligen, för jag har väl sällan varit så utanför som när jag varit där.

Att ha ett utseende som gör att alla kan se att jag inte kommer därifrån, att inte riktigt kunna språket, att inte förstå kulturen; allt detta gör det lätt att hamna utanför. Ändå är det inte utanförskap som jag tänker på när jag tänker på Tanzania – utan gemenskap. Kvinnan som noga visar hur jag ska tillverka kokosmjölk. Pojken och jag som rullar en plastflaska mellan oss länge, länge. Vi har inget gemensamt språk, men visst har vi kontakt och gemenskap.

Att känna gemenskap med familj och vänner kan vara enkelt. Och visst är det så att de flesta av

oss ofta umgås med och söker oss till människor som är lika oss själva. Men samhörigheten jag upplever med människor med annan bakgrund, språk och kultur är ofta starkare än den jag upplever med vänner eller familj. Vi känner inte gemenskap för att vi är lika, utan trots att vi på flera sätt är så olika. Vi känner en gemenskap som inte bygger på att vi känner igen oss själva, utan på att vi vågar möta något annat. Och just den känslan får jag bara när jag möter människor som är olika mig.

Gud kan upplevas som olik oss, långt borta och svår att nå. Men precis som jag kunde känna gemenskap med människor i Tanzania utan att riktigt kunna språket eller förstå kulturen kan jag också få gemenskap med Gud utan att jag behöver kvalificera mig genom starka andliga upplevelser eller mycket kunskap om Gud. Gud är alltid öppen för gemenskap med oss – det är upp till oss att vara öppna för gemenskap med honom.

ELISABETH WAGERSTEN

Det inkluderande &-tecknet, som är namnet på denna tidning, uttrycker att Johannebergs församling vill verka för sammanhang och gemenskap. Mellan människor, och mellan människa och Gud.

Tidningen utkommer med fyra nummer per år. Den räknas som samhällsinformation och delas ut gratis till alla hushåll inom församlingens geografiska gränser.

Ansvarig utgivare: Mattias Sundkvist

Redaktion: Gunnar Persson, Mattias Sundkvist,
Elisabeth Wagersten, Cecilia Sundström

Tryck: Sandstens, Göteborg

Distribution: Svensk Direktreklam

Omslagsbild: Cecilia Sundström

Övriga bilder: Bildbyråer

*O döm oss, Herre, frisäg oss i domen
I din förlåtelse vår frihet är.
Den sträcker sig så långt din kärlek vandrar
bland alla människor, folk och raser här.
Guds kärlek är som stranden och som gräset,
är vind och vidd och ett oändligt hem.*

Svenska psalmboken 289

Utanför sitt hemland men Innanför gemenskapen i Buråskyrkan. Arman Homayoony övergav sin domarkarriär i Iran och tillhör nu Buråskyrkans persiska grupp där Roya Shirazi är ordförande.

Arman: Utanför – men fri

Han gjorde karriär som advokat i Iran, på väg att bli högt uppsatt domare. På besök i Sverige fann han kristen tro och lämnade bokstavligen hela sitt liv bakom sig.

– Jag känner mig fri, säger Arman Homayoony.

I december 2014 lämnade Arman Homayoony hemmet i Iran för att under en månad besöka sin fru Safa som studerade vid universitet i Växjö. Hon var mattelärare, fick möjlighet till ett års utlandsstudier och hade deras lille son med sig. De levde ett bra liv i Teheran, hade god ekonomi och Arman finansierade Safas studier i Sverige.

Under en utflykt till Göteborg, där hans faster bodde, blev Arman presenterad för Roya Shirazi, ordförande i Buråskyrkans persiska grupp. Vid några tillfällen talade de om kristen tro.

– Gud har en plan för ditt liv, sa hon till mig, berättar Arman. Men jag fattade inte vad hon menade.

LÄSTE MED NYA ÖGON

Arman fick en bibel på persiska som han lade åt sidan, innan han efter någon vecka började läsa den.

Han kunde konstatera att mycket av det som står i Gamla testamentet även finns med i Koranen. Han började jämföra och läsa Koranen med nya ögon.

– Det var något som inte stämde. Jag började förstå att Koranens lagar, regler och förbud har kommit till senare, av

ledare som behövde hålla folket under kontroll. Jag kände att det här är inte sant.

– Det var tufft, verkligen jättetufft. Jag var på väg att bli domare i Iran. En domare är mycket högt uppsatt, som en minister, och måste kunna lika mycket om islam som en imam. Jag hade den kunskapen. Mina föräldrar ville också detta så mycket. Jag förstår dem, som förälder investerar du i dina barn på alla möjliga sätt.

Arman förklarar:

– Första provet till domare gjordes av 60 000 jurister och 2 500 gick vidare. Efter andra, tredje, fjärde provet var 400 godkända kvar och jag var en av dem.

– Det här är ingen liten grej, det är jättestort. Varför skulle jag vilja missa det? Skulle jag åka tillbaka och fortsätta? Kunde jag förklara varför, om jag plötsligt

sa nej? Det var så känsligt. Jag hade pluggat och kämpat i många år, gjort många prov.

INGET ENKELT BESLUT

– Men så läste jag Bibeln och kände, nej, jag kan inte döma människor utifrån sharia, lagen. Jag kan inte tro på den och döma enligt den.

Det var inget enkelt beslut att fatta.

– Det skulle förändra hela mitt liv – och jag tog det beslutet. Jag stannade i Sverige.

Vad var det i Bibeln som du reagerade på?

– Jesus sa: Du ska älska, inte döma och den som är utan

” Jag kan inte döma människor

synd kastar första stenen. Vem av oss är utan synd? frågar Arman.

När Armans mamma, jublande glad, ringde för att meddela att han blivit antagen till domare bad han därför om betänketid.

– Men vad ska du tänka på?! svarade hon. Under vårt nästa samtal sa jag: ”Nej, jag kan inte göra det”. Mamma var tyst i telefonen i säkert en minut. Alla trodde jag blivit galen, min fru också. Jag hade bara lämnat lägenheten, jobbet och bilen i Teheran för att besöka dem i Sverige. Nu tänkte jag lämna allt och stanna här.

TVÅ OLIKA VÄRLDAR

Den första tiden i Sverige blev svår. Arman visste inte hur samhället fungerade, pratade enbart persiska, men läste svenska på SFI. Efter en dryg månad ordnade han jobb på en bilverkstad, där han tvättade bilar.

Sharia

■ Betyder ”vägen” eller ”lagen av Gud”. Grundar sig på tolkningar av Koranen och profeten Muhammeds liv (sunna).

■ Utgör i Iran den enda lagen och omfattar regler för privatliv, politiskt, ekonomiskt och socialt liv. Reglerar olika typer av brott, arvsfrågor, äktenskap, hur behandla sin nästa etc.

■ Ger anvisningar om klädsel, sexuella frågor, matvanor, köpa och sälja, ta emot gäster, leda en regering etc.

■ Kroppsstraff (stening, stympling, spöstraff och avrättning) kan tilldömas som alternativ till frihetsstraff (fängelse).

” När man flyttar till ett annat land tappar man sin identitet.

– Om man jobbar kommer man snabbt in i samhället. Annars går inte en advokat som arbetare i en bilverkstad. Det är två olika världar.

Arman är varken bitter eller kritisk.

– Vi togs väl emot i Sverige, yes! Det var mycket svårt i början, att inte kunna ta kontakt, vi kunde inte så bra engelska. Min fru har också kämpat, nu arbetar hon som mattelärare igen.

Själv arbetar Arman inom kriminalvården. Hans bakgrund ledde till praktik och anställning som kriminalvårdare. Nu är han produktionsledare med ansvar för ekonomi och administration vid tvätteri-

et på Skogomeanstalten.

– Mina klienter måste sysselsätta sig med något, säger han. Vissa sitter inne på livstid.

– Jag träffar dem som begått de allra svåraste brotten, i början var det svårt. Sexualbrott, pedofili, våldtäkter. Jag frågade mig själv: ska du bedöma dessa människor, är du domare? Du är personal och ska hjälpa dem. Jag får inte prata om min tro, men alla vet att jag är kristen. Ibland ber jag för dem.

Vad saknar du mest från Iran?

– Människor. Jag är en social person och jag har många kompisar här också, men jag saknar mina föräldrar så mycket. Arman blir tårögd.

– Jag vaknar på morgonen och vet inte om mina föräldrar lever. De är så långt borta, det är svårt. Mina kompisar i Iran ringer fortfarande, de vill ha kontakt. De är så rika, har flera hus, dyra bilar och gör utlandsresor.

– Så hade jag också kunnat ha det, men man kan inte sälja sig själv. Jag har min tro på Jesus: Du är min son, säger han. Följ mig, jag är med dig hela tiden, vi går tillsammans. Ingen kan stoppa det, jag litar 100 procent, nej 120 procent på det. Men mina kompisar vill inte höra om min tro. De vet att den kan påverka dem.

VÅRT FÖRSTA LAND

Som läget är i dag kan han absolut inte resa till Iran, men Arman har kontakt med sin mamma, pappa och bror. De har besökt Göteborg och mamma har följt med till kyrkan. Hans pappa och bror vill inte gärna prata religion med honom.

– De undrar förstås varför jag inte kom tillbaka, fortsatte som advokat och blev färdig domare.

– Jag känner mig hemma i Sverige. Inte som mitt hemland Iran, men Sverige har accepterat oss och är vårt första land nu. Vi ska anpassa oss här, det är inte de som ska anpassa sig efter oss.

Känner du dig någonsin utanför?

– Jag är utanför, utanför Iran. När man flyttar till ett annat land tappar man sin identitet. På jobbet och så vidare har du alltid etiketten ”invandrare”. Det spelar ingen roll vad du gör, om du så är specialistläkare.

– Man blir kränkt ibland, inflikar Roya, som hör Arman berätta. Men vad kan man göra? Jag ber för dem, förlåter dem, tillägger hon.

Här i Burås persiska har Arman och hans familj sin församling, sitt ”innanför”. De firar gudstjänst på söndagar och i mars firade de nouroz, vårdagjämning och persiskt nyår tillsammans.

– Församlingen betyder så mycket, verkligen, säger Arman. I Iran är det vår kultur att samlas hos föräldrarna på helgen. I Burås är det som att jag träffar mamma och pappa. Medlemmarna i kyrkan betyder så mycket. Vi kommer dit, pratar, firar gudstjänst, fikar. Vi har kontakt med kyrkan hela veckan, inte bara söndag. Om någon behöver hjälp får vi hjälpa. Kanske läsa något, ringa ett samtal, fixa grejer hemma. Att hjälpa till betyder så mycket för mig, jag vill inte säga ”det är inte min uppgift”.

– Vi visste ingenting om hur Sverige fungerade, vi hade ingen hjälp när vi kom. Om vi nu hjälper andra som kommer hit blir det lättare för dem i början.

– Arman har ett väldigt gott hjärta, säger Roya.

Arman tillsammans med några av vännerna i Buråskyrkans persiska grupp.

KÄNNER SIG FRI

– Jag saknar ord för hur mycket den kristna tron betyder för mig, säger Arman. Jag känner mig så fri nu. Vi är döpta här alla tre, min fru, min son och jag. Ibland har vi nattvardsgudstjänst tillsammans med svenskarna, det är jättebra. Vi är nybörjare i kulturen, har annan bakgrund. Man kan lära sig från dem som har mer erfarenhet, det gäller i kyrkan också.

Arman avslutar:

– Helt ärligt, jag var på mörkersidan, nu är jag på ljussidan.

TEXT OCH FOTO: CECILIA SUNDSTRÖM

Trons ABC

Utanförskap och gemenskap

Vi har nog alla upplevt känslan av utanförskap. Kanske blir man som liten avundsjuk på sin bror, när han får sitta mer i mammas knä. Kanske blir man utfrys i skolan. Kanske tycker man det är svårt att komma in i gemenskapen i kyrkan. Kanske känner man sig utanför familjelivet, för att man inte funnit någon att leva med, eller för att han eller hon lämnat en. Kanske ser man på sociala medier hur mysigt alla andra verkar ha det. Kanske har man inte fått uppehållstillstånd.

Behovet av gemenskap, en tillhörighet, en identitet, är grundläggande för oss människor, ja även för djuren – fågelungen som fallit ur sitt bo, den mobbade hackkycklingen.

Många får också en känsla av utanförskap när de tänker på Gud. Gud, som är treenig, lever själv i en utsägligt kärleksfull och varm gemenskap mellan Fadern, Sonen och den Helige Ande. Jag kan liksom på avstånd titta in i den gemenskapen, men upplever den inte själv. Var finns Gud, när världen ser ut som den gör – när barn får cancer, när en nybliven mamma svälter ihjäl, eller när en gammal man får hjärnan genomträngd av granatsplitter? Eller var finns Gud när man själv känner sig ensam, övergiven, ångestfylld eller förtvivlad?

Även Bibeln beskriver det så: Människan blev utestängd från gemenskapen med Gud. Gud förvisade människan ur Edens lustgård och satte keruber att vakta vägen tillbaka. Bibelns berättelse stämmer alltså med den upplevelse vi kan ha – Gud HAR uteslutit oss ur sin gemenskap.

Nu skedde inte detta utan anledning. Det var människan som först hade vänt Gud ryggen. Människan har sedan dess fortsatt att bryta mot Guds bud. Vi möts dagligen av nyheter där människor gjort fruktansvärda saker. Ändå klagar vi på Gud, när vi känner oss utanför, på samma sätt som den yrkeskriminelle tycker att polisen stör hans eller hennes verksamhet, snarare än att rättsväsendet utdömer rättmätiga straff.

Men alla har inte begått grova brott. Är det inte orättvist av Gud att utesluta alla ur sin gemenskap? Graden av orättfärdighet skiljer sig åt. Men vi har alla gjort sådant vi skäms för, eller borde skämmas för. Vi har alla gjort sådant som stänger vägen till Gud.

Men Gud vill inte ha det så. Han vill inte att vi ska vara utanför. Likt en god far, som själv betalar priset för den skada hans barn orsakat, steg han själv ner från Treenighetens härlighet och betalade priset för våra överträdelser, genom att lida och dö på korset. På så sätt har Gud åter öppnat vägen till sig. Varje år får vi fira påsk. Den öppna graven visar, att vägen till Gud åter är öppen. Återigen är det verkligheten som talar – ögonvittnena som sett den Uppståndne! Döden är besegrad. Min synd har blivit försonad och står inte längre mellan mig och Gud. Jag är åter välkommen in i Treenighetens gemenskap!

GUNNAR PERSSON

Gudstjänster i sommar

JOHANNEBERGSKYRKAN

VECKOMÄSSA

Onsdag 21 juni–16 aug kl 8.30. Obs dag!

Onsdag 21 juni kl 18. Därefter sommar-uppehåll, start 23 aug.

HÖGMÄSSA

Söndag 2–30 juli kl 10.

Övriga söndagar kl 11.

25 juni, 6 och 13 aug, sammanlyst mässa i Buråskyrkan kl 10.

BURÅSKYRKAN

VECKOMÄSSA

Start onsdag 16 aug kl 18.

MÄSSA

Söndag kl 10 tom 25 juni. Därefter sommaruppehåll, start 6 aug.

GEMENSAM/SAMMANLYST MÄSSA

Buråskyrkan: Söndag 25 juni kl 10, 6 och 13 aug kl 10.

Johannebergskyrkan: Söndag 2, 9, 16, 23 och 30 juli kl 10.

SOMMARCAFÉ UTANFÖR JOHANNEBERGSKYRKAN

Välkommen till sommarcafé utanför kyrkporten! Kaffe, te, saft med något gott, 20 kr. Vid regn i kyrkan. Ev ändringar, se facebook.com/Johanneberg.

Onsdagar 21 juni t o m 16 aug kl 13–15 vid Johannebergskyrkan

KONFERENS? RETREAT? LÄGER?

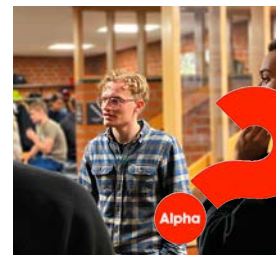
Vi vill uppmuntra dig att åka på retreat, kristna läger eller konferenser. Sök bidrag till deltagaravgiften från Stiftelsen Diakonins vänner. Ansök via församlingsrådet: mattias.sundkvist@svenskakyrkan.se

CHALMERS SÅNGKÖR

Tre körer i en: maskör, damkör samt blandad kör bildar tillsammans Chalmers Sångkör. I år går körresan till Bratislava och vi får lyssna till turnéprogrammets härligt somriga körmusik.

**Söndag 18 juni kl 18
Johannebergskyrkan**

STUDENTALPHA

Ett vardagsrum för livets stora frågor. Mat, film, samtal och gemenskap. Läs mer på hemsidan.

Start under hösten

FÖRSAMLINGSHELG MED HÖSTUPPTAKT

Lördag 30 september

Gemensam församlingsdag på Hjälmareds folkhögskola. Tema: *Förebilder*. Aktiviteter för alla åldrar.

Söndag 1 oktober

Vi firar gemensam högmässa i Johannebergskyrkan kl 11.

Mer info och anmälan
på hemsidan.

POP UP-KONSERT: GÖTEBORGS SYMFONIKER

Symfonikerna bjuder på konsert! Stjärnviolinisten Ava Bahari i Introduktion och Rondo Capriccioso av Camille Saint-Saëns. Dvoráks åttonde symfoni där stråkar och brass får glänsa samt Adagio ur Vaknatten av Karl-Birger Blomdahl. Dirigent Anton Holmer.

Onsdag 23 augusti kl 18
Johannebergskyrkan

STOLTA BERÄTTELSE

Varje dag görs massor av bra saker i Domkyrkopastoratet – som gör skillnad för göteborgarna. Du som valt att vara medlem i Svenska kyrkan gör det möjligt. Läs mer på hemsidan.

TERMINSTART – BARN OCH UNGA

Klubben, Barnrytmik, Barnkör, Scouter, Ungdomsgrupp ... Det händer mycket för barn och unga i våra kyrkor. Nu tar vi sommarlov, men i början av september drar vi igång igen. Hoppas vi ses då! Mer info på hemsidan.

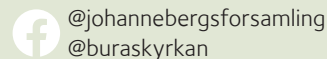
ÄKTENSKAPSKURS

Sju veckor för er relation: Stärka bandet, kommunikation, hantera konflikter, förlåtelse, familjedynamik, med mera. Start sept. Anmälan och mer info på hemsidan.

Kontakta oss

www.svenskakyrkan.se/johanneberg

Johannebergs församling
Walleriusgatan 1

031-731 61 30 (gemensam växel)
johanneberg.forsamling@svenskakyrkan.se

Bokning av dop, vigsel, begravning

031-731 66 00
gbg.bokning.centrum@svenskakyrkan.se

Präster – tillgängliga för själavård och bikt

Församlingsherde Mattias Sundkvist
031-731 86 35
mattias.sundkvist@svenskakyrkan.se

Niclas Bergenheim
031-731 86 45
niclas.bergenheim@svenskakyrkan.se
Timothy De Bernardi
031-731 86 58
timothy.debernardi@svenskakyrkan.se

Diakonala resurser – tillgängliga för själavård, samtal och stöd

Maria Hanner, diakon
031-731 86 48
maria.hanner@svenskakyrkan.se

Daniel Brorsson, diakon
031-731 86 47
daniel.brorsson@svenskakyrkan.se

Kristina Rage, församlingskurator/själavårdare
0706-12 12 24
kristina.rage@svenskakyrkan.se

Jan och Eva valde att vara gästfria

När jag var 22 år gammal flyttade jag till Karlskrona för ett vikariat som musiker, som sträckte sig över ett år. Det var mer än 120 mil från mina hemtrakter i norra Västerbotten. Jag hade aldrig tidigare satt min fot där och jag kände ingen. Jag var utifrån och om någon för en stund trodde något annat stod det fullkomligt klart när jag öppnade munnen och talade.

En av de första söndagarna i den nya staden sökte jag mig till en kyrka för att fira gudstjänst. I minglet som uppstod i foajén efteråt kom jag i samspråk med Jan och Eva som hörde till mina föräldrars generation. De bjöd med mig hem till familjen för att äta middag. Även några andra, i olika åldrar, som paret spontant bjudit in, följde med. När vi kommit hem till familjen samlades alla i köket, arbetsuppgifter fördelades och vi förberedde maten tillsammans. Samtalen som startade i köket fortsatte kring matbordet. Jag minns detta som en av de varmaste erfarenheter av gästfrihet, som jag varit med om.

Under det följande året visade det sig att denna söndagsmiddag inte var någon engångsföreteelse. De flesta söndagar som vi träffades i kyrkan blev jag hembjuden till familjen, ungefär som första gången. Vid varje tillfälle

bjöd de med några andra gudstjänstfirare som sökt sig till kyrkan den dagen.

Jan och Eva hade gjort ett aktivt val att vara gästfria. Kanske hade de tagit intryck av den uppmaning som ges i Bibeln: ”Kom ihåg att visa gästfrihet, ty det har hänt att de som gjort det har haft änglar till gäster utan att veta om det”. Att de skulle ha haft den aningen gällande just mig håller jag för högst osannolikt.

Deras gästfrihet sprang fram ur en generositet. De var generösa med resurser, tid och bekvämlighet. Gästfriheten kom också ur en medkänsla och en inlevelseförmåga i andra människors livssituation. Deras gästfrihet ledde mig från känslan att vara utanför till ett sammanhang och en gemenskap.

I kyrkan talar vi gärna om församlingsgemenskap. Vi vet att vi har lång väg att gå men vi önskar att få se en gemenskap som präglas av gästfrihet. Välkommen att delta i byggandet av den gemenskapen!

MATTIAS SUNDKVIST

Församlingssherde

031-731 86 35

mattias.sundkvist@svenskakyrkan.se

